

Ein sehr heikler Moment für Marchena (Un moment molt delicat per a Marchena)

written by Lluís Busquets | 28 de març de 2019

El matí del dimecres 27 de març, declarà **Gerhard von Gründberg**, diputat alemany de l'SPD, expert en processos electorals i testimoni presencial de l'1-0, pagant-s'ho de la seva butxaca, per interès polític i personal. L'assistia un intèrpret d'alemany amb traducció consecutiva (ja seria hora que el Tribunal Suprem disposés de traducció simultània!). Per a **Marchena**, el moment era molt delicat (*sehr heikler*). El dia abans havia fet equilibris: calia salvar el soldat **Baena**, que malgrat anar de sobrat i voler inventar un "clima d'insurrecció" sense incidències, amb les declaracions enregistrades al diari Público en què admetia inicialment ser el tuitaire Tàcito, s'aguantava al tall d'una espasa (a qualsevol jutge li seria fàcil saber si els tuits provenien del seu ordinador, i ben segur que ho hauran d'acabar investigant). **Baena** havia nodrit totes les investigacions i **Marchena** sabia que si ell queia, la instrucció de **Llarena** se n'anava en orris. Per això, sabent que el testimoni tenia contactes amb polítics alemanys, catalans i hispànics i que podia reconvertir el clima insurreccional de **Baena** amb una simple protesta pacífica, el dimecres anava amb peus de plom: si no deixà fer valoracions de la situació política al testimoni, tampoc no deixà que els acusadors volguessin identificar la seva tasca investigadora amb la d'observador internacional ni que el volguessin desacreditar per la seva proximitat a posicions independentistes (**Madrigal**, nerviosa, admeté que volia desqualificar-lo!).

L'interrogaren els advocats de **Jordi Cuixart (Benet Salellas)**, de **M. Borràs (Judith Gené)** abans de la fiscal. **Gründberg**, que sabia que el referèndum havia estat declarat inconstitucional,

va assistir a cinc punts de votació. Al col·legi Ramon Llull va veure irrompre la policia esbotzant les portes; hi va haver ferits, trets de pilotes de goma i van haver d'intervenir ambulàncies. Els ciutadans, que foren els que es tancaren la nit abans als centres de votació i els que aportaren les urnes (i no cap polític) s'autoorganitzaren amb comportament disciplinar (aguantaren cues, pluja i una situació adversa amb helicòpters damunt del cap). La gent demanava calma si arribava la policia i sempre es comportà de forma pacífica i no-violenta; quan la policia segrestà les urnes, es dirigí a altres llocs de votació. Fins i tot a centres de Girona. Al final del dia va fer aportacions a l'informe de què s'encarregà el delegat d'Escòcia i ell el posà a les xarxa.

□El relat de la violència queia pel seu propi pes. Feia bé, **Marchena**, de patir. I, a la tarda, va continuar amb *delikatesse*. **Helena Catt**, la neozelandesa portaveu de l'equip internacional d'experts internacionals que supervisà la votació –de nou amb traducció consecutiva, ara de l'anglès–, segons la Fiscalia feia part de l'equip d'observadors internacionals, pagats amb fons del Diplocat, per supervisar el referèndum. Però no era així; feia part d'un equip d'estudiosos que investigava sobre les relacions de Catalunya amb Espanya des del juliol anterior, molt abans que no es plantegés el referèndum, i no de cap equip d'observadors d'aquest: per això la seva estada a Barcelona fou del 4-IX al 6-X a petició de Diplocat, si bé s'integrà en un equip ja seleccionat amb anterioritat i envià l'informe, en què havien col·laborat altres persones, des d'Escòcia la segona setmana d'octubre, una feina que facturà i cobrà per transferència bancària.

□Les acusacions volien treure petroli de la seva declaració, però la senyora ni tenia cap llista dels representants institucionals amb qui s'havia reunit ni sabia què havia passat el 20-IX; es comunicava amb la websiter <monitors@cat> i santes pasqües. No visità el Parlament, en alguna sessió

informativa hi va haver els senyor **Romeva** i **Royo**, responsable de Diplocat, però la seva interlocutora era **Rosa Navarro**, amb qui s'entenia per qüestions administratives. L'equip, que ella no dirigí des del principi, fins i tot intentà parlar amb **Enric Millo**. **Marchena** ha deixat que s'expliqués, però s'ha agafat al ferro roent del fet que la senyora, l'1-0 va estar coordinant el seu equip des de la seva oficina i amb prou feines presencià res, tot plegat per no tolerar que **Salellas** li preguntés pel comportament de la ciutadania o de la policia durant l'1-0 i sobre el compliment dels Drets Humans. Només hauria faltat que hagués tornat a parlar de pacifisme com havia fet **Gründberg** aquell matí! Qui es pensava que eren aquells testimonis per decidir davant de tot un Suprem si a Espanya es complien o no els drets humans! Però l'advocat li sabé demanar què deien els informes dels investigadors que ella coordinava i va poder manifestar que la ciutadania s'havia comportat amb una "actitud positiva, amb gran determinació com demostrà el fet d'haver ocupat locals la nit anterior i amb un to festiu". Més i tot: **Catt** va recollir en el seu informe que es van presenciar "nombroses violacions de drets civils i humans", però **Marchena** evità que ho expliqués. Un altre canvi de criteri. La vigília, a **Baena** se li podia demanar sobre tota mena de fets i investigacions que no dugués a terme ell directament, sinó el personal que ell coordinava; vint-i-quatre hores després, a **Catt** no se la podia interrogar sobre els informes que rebia de les persones que coordinava amb l'estantís argument que no ho havia presenciat directament. Pitjor encara: ha dit a l'advocat que no podia suplantar el paper del tribunal que és qui ha de dilucidar si es vulneraren o no els drets humans. Doncs, ho estava fent amb la doble vara de mesurar: **Marchena** cada dia que passa ensenya el llautó. O és que **Gründberg** i **Catt** li acabaven de tirar en doina els minsos arguments que li quedaven per a l'acusació de rebel·lió? El neguit esdevenia desassossec.

□Per si el clima de violència i insurrecció no hagués caigut prou, només van faltar les declaracions del caporal primera de

la GC TIP **Z33876W**, responsable del dispositiu que el 20-IX-17 escorcollà, al carrer sant Ferran de Sabadell, el domicili de **Joan Ignasi Sànchez Santín**, adjunt al gabinet de la Consellera del Departament de Presidència com a assessor d'opinió pública –al qual van detenir de manera no gaire regular i sense assistència lletrada– i els dos agents dels Mossos d'Esquadra, l'inspector **2038** i el subinspector **3719**, també presents a Sabadell. El guàrdia civil digué que la gent s'agrupava davant del domicili de manera "exponencial" i els insultava ("Feixistes!", "Votarem", "No passaran", "No sou la nostra policia!", "Fora les forces d'ocupació!"), que demostrava una actitud no només reivindicativa sinó crispada. Per a ell, no era pas espontània (l'advocat de Vox repeteix preguntes cercant la conspiració), però negà que els acusats fessin la convocatòria. Tanmateix, tot i el suport dels GSR i els ARRO dels ME, van haver-se d'amagar dues o tres hores en un garatge d'on sortiren cap a la una. Això sí: va reconèixer que els ME havien ajudat en tot i per a tot, que aquell matí se l'havien jugat i que havien estat insultats com ells i estomacats ("vapuleados") i tot. (Això no obstant, a banda d'incongruències horàries i de confondre "arrencar cebes" amb "arrancar bolets" [setas, digué), algunes de les coses que explicà aleshores no constaven en cap atestat i, quan els advocats protestaren, **Marchena** sortí de polleguera). Si els ME col·laboraven amb la GC, on queda la rebel·lió que havia de sostenir decisions polítiques amb 17.000 ME?

□Els agents dels Mossos van ser encara més explícits: tots dos van resultar lesionats i havien patit insults com el de "Gossos d'Esquadra"! El primer va reconèixer **Maties Serracant**, batlle de Sabadell, i el tinent d'alcalde **Juli Fernández**, que va refusar actuar com a mediador (segons el mosso, un mediador sempre sol rebaixar tensions). El subinspector relatà que part de la "massa" aquell dia era molt agressiva, explicà les seves lesions i les de quatre companys més i estava convençut que algú ho havia de coordinar tot. **Marchena** i l'advocat **Pina** se les van tenir sobre la inclusió o no per part del mosso d'un

atemptat contra un agent. Els nervis havien esclatat. **Marchena** sap que el macrojudici se li aguanta pels pèls i fa mans i mànigues per sostenir-lo.

□En sortir, per postres, devia assabentar-se que alguns càrrecs d'ERC havien demanat a un jutjat que ordenés Twiter d'identificar el perfil anònim Tácito per aclarir si al darrere hi figura **Baena**... Una jornada realment delicada per a **Marchena**. Voldrà mantenir l'aire resclosit d'una sala que no té traducció simultània, on declarant i intèrpret han de compartir micròfon o respirarà un xic d'aire fresc europeu com el que avui, encara que no l'hagi volgut respirar, hi han fet entrar **Gründberg** i **Catt**?